Anul al 61-lea
8 Pagini

EXEMPLARUL 10 LEI
Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 170 Joi 22 Iunie 1944
8 Pagini

ABONAMENTE
UNIVERSUL
PROVINCIA:
Lei 700 pe 3 luni
Lei 1300 pe 6 luni
Lei 2500 pe 12 luni
CAPITALA:
Lei 800 3 luni
Lei 1400 6 luni
Lei 2600 12 luni
AUTORITAȚI
Lei 3300 pe an

UNIVERSUL

ABONAMENTE
U. LITERAR
6 luni 450 lei
12 luni 800 lei
U. COPIILOR 6 l. 460 lei-12 l. 800, RADIO U. 6 l. 600 lei-12 l. 1000, Z. ȘTIINȚELOR 6 l. 600-12 l. 1000 lei. VESELIA 6 l. 450-12 l. 800 lei. TR. SUFLET 6 l. 320-12 l. 600 lei.

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar:
„UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

DIRECTOR
ȘI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIU

MUNCĂ DE FOLOS OBȘTESC

In viața administrativă a unei țări — ca dealtfel în toate celelalte compartimente ale vieții publice — realizările asigură o dezvoltare normală și temeinică. Cele mai bune intenționi deci nu sunt urmate de realizări practice cari să corespundă într'adevăr scopului urmărit, se dovedesc inutile și de multe ori o idee bună se pierde fiindcă n'a fost urmată de realizarea ei practică, adică de verificarea ei. In acest sens socotim că trebue considerată și chemarea cetățenilor țării la munca de interes obștesc. Această obligație națională — fiindcă ea este o obligație națională mai ales în vremurile prin cari trecem astăzi — trebue să fie folosită pentru lucrări de utilitate publică. Prin realizările ei, acei cari o îndeplinesc trebue să vadă în fructul muncii lor foloase de ordin general și, în fața înfăptuirilor lor, să aibă dovada utilității acestei muncii de folos obștesc. Vreme îndelungată a dăinuit la noi credința că nimic nu se poate face fără sprijinul material al Statului, că toate înfăptuirile trebue să pornească dela Stat. A fost o gravă greșeală.

Inițiativele particulare, încurajate prin solidarizarea la ele a tuturor oamenilor de bună voință, prin munca lor sau prin contribuțiile lor financiare, pot da roade nenumărate și de folos general și ușurează în acelaș timp sarcinile statului sau ale instituțiilor publice regionale.

Un exemplu de asemenea roade l-au dat locuitorii din comuna Tohani-Buzău, cari, cu munca lor și cu sprijinul financiar al unor oameni de bine, al asociației comunelor din plasa Tohani și chiar al locuitorilor cari au dat 500.000 lei, au izbutit să construiască în câteva luni de zile localul Centrului administrativ din acea comună, a cărui inaugurare s'a făcut Dumineca trecută în prezența mai multor miniștri, a diferitelor personalități administrative și a P. S. S. Episcopul Antim Angelescu.

Munca de folos obștesc trebue, prin realizările ei, să-și justifice înțelesul. Ea nu e numai o definiție și valoarea ei morală stă în valoarea practică a realizărilor. Deaceea printre primele îndatoriri ale conducătorilor diferitelor administrațiuni locale este aceea de a încuraja inițiativele particulare, de a întrebuința munca locuitorilor la lucrări de o reală utilitate, de a da acestor locuitori satisfacția de a fi fost întrebuințați la munci folositoare lor în primul rând. Din această înțeleaptă colaborare a autorităților administrative cu inițiativele particulare pot rezulta foloase reale, foloase practice și educative.

Locuitorii din comuna Tohani-Buzău au dat un frumos exemplu. Ei au azi în față rodul muncii lor și răsplata pe care ei o așteaptă este ca el să servească drept îndemn și în alte regiuni ale țării, unde, prin munca de folos obștesc, coroborată cu generozități individuale, se pot realiza multe lucruri bune.

ASTĂZI, SOLSTIȚIUL DE VARĂ

ȘI CEA MAI LUNGĂ ZI DE PESTE AN

Astăzi, 21 Iunie, la ora 15 și 3 minute, soarele intră în zodia Racului și calendarul înregistrează cea mai lungă zi a anului. De la 17 Iunie, soarele dă impresia că stă pe loc, răsăritul fiind la aceiaș oră, 4 și 29 minute. De mâine, ora răsăritului înregistrează câte un minut în plus, iar apusul soarelui se produce cu un minut mai devreme.

Odată cu solstițiul de astăzi începe vara astronomică.

COMANDAMENTUL DE CĂPETENIE AL ARMATEI

COMUNICAT

ASUPRA OPERAȚIUNILOR DIN ZIUA DE 20 IUNIE 1944

Pe Nistrul inferior, în Basarabia de mijloc și pe frontul Moldovei, numai acțiuni de luptă cu caracter local.

PERSONALUL CĂILOR FERATE CITAT PE NAȚIUNE

Ordin de zi Nr. 63 din 9 Iunie 1944

Cu ocazia bombardamentelor aeriene executate de inamic asupra liniilor și centrelor feroviare, personalul C.F.R. de toate categoriile a depus o muncă continuă și plină de sacrificii pentru restabilirea comunicațiilor și asigurarea circulației trenurilor.

Toți acești soldați ai muncii au rămas la posturile lor zi și noapte, înfruntând pericolul, mulți căzând la datorie.

Pentru înaltul lor spirit de jertfă și pentru munca lor prețuită, întreg personalul C.F.R. din regiunile bombardate de inamic, se citează pe Națiune.

I. ANTONESCU
Mareșal al României
și
Conducătorul Statului

IDEEA SECURITĂȚII SOCIALE

de VINTILĂ PANTAZOPOL
II

Redusă la formula cea mai simplă, ideea securității sociale reprezintă ideea prevenirii mizeriei și, deci, a ridicării standardului de viață omenească.

In această largă formulă se cuprind nenumărate riscuri, variind dela popor la popor, după configurația lor socială, după natura solului, după structura profesională, după gradul de civilizație, după atâtea și atâtea aspecte caracteristice fiecărui popor.

Studiind problema riscurilor și ținând seamă de această structură socială a popoarelor, să alegem, serlindu-le, pe cele mai apropape de realități. Pe cele care lovesc mai orud, amenințând însăși existența neamurilor.

Se propunea, mai acum câtăva vreme, discutându-se la noi extinderea asigurărilor sociale în mediul rural, să începem cu pensia de bătrânețe.

O asigurare rurală, care să asigure fiecărui țăran pensia respectivă, deci.

Firește, dat fiind caracterul agricol al țării, asigurarea devenea o asigurare națională, însă reprezenta ea oare primul pas de făcut în atingerea scopului final?

Țăranul nostru, legat de pământ, cu viața lui patriarhală împletită în jurul familiei, cu simțul lui de prevedere — împarte pământul la copii, dar își opreste și lui un pogon — are nevoe de această pensie, care nu va reprezenta niciodată singurul lui mijloc de existență?

Nu sunt, cel puțin în clipa de față, alte probleme mai acute legate de viața țărănească?

Și analizând riscurile mediului rural, nu sunt alte riscuri mai actuale, de cât bătrânețea?

Apare inutilă orice discuție față de realități. Ele vorbesc mai mult decât orice teorie susținută cu mai mult sau mai puțin talent, teorie foarte aproape de ridicol.

Țăranul român, pensionar!

Pensionar la o bătrânețe la care ajunge cu greu din cauza standardului scăzut de viață, din pricina atâtor boli care-i macină trupul din tinerețe.

Dacă este vorba să prevenim și să combatem mizeria în care se mai sbat încă satele noastre, cu alte inițiative trebue să începem.

In primul rând, combaterea bolilor sociale, al căror înspăimântător procent se cunoaște.

Tuberculoza, sifilisul și pelagra fac cele mai mari ravagii. Combaterea lor este însă atât de costisitoare încât sarcina nu trebue să apese numai asupra Statului.

Inițiativa particulară a făcut pentru tuberculoză mari și lăudabile sacrificii, cu palide rezultate însă.

Colectivitatea trebue să intervie într'o sforțare supremă, prin singurul sistem la îndemână astăzi, asigurări obligatorii gene-

(Continuare în pag. 2-a)

RECONSTRUCȚIA ORAȘELOR

de I. VION

Nimic nu ne arată zorile sfârșitului celor mai radicale distrugeri înregistrate de bogata istorie a războaielor; în ultimele luni în deosebi prăpădul a luat forme atât de înfiorătoare încât sunt temeri justificate că, în ritmul de acum al bombardamentelor, Europa va deveni un imens câmp de ruine.

Cu toate pagubele de vieți și de bunuri, cu toată intensificarea și generalizarea pericolelor, gânditorii, constructorii, dinamicii nu rămân terorizați, muți, hipnotizați de haosul creat de inutilele orori ale războiului modern, ci studiază de pe acum toate complicatele probleme ale refacerii vieții economice, ale îmbunătățirii orânduirilor sociale, ale reclădirii imobilelor, monumentelor și cămin urilor prefăcute în țăndări și cenușe.

Creațiunea n'a putut scoate din sufletele făpturilor umane înverșunarea cu care atacă ori se apără, nu le-a dat măsura în alegerea mijloacelor pentru lovirea și distrugerea adversarilor, ori bunurilor acestora; le-a dat, în schimb, oamenilor, instinctul colectiv al continuității muncii pe calea refacerii și, în vederea afirmării mai precise a dreptului la viață, omenirea reclădește pe ruinele create de ea însăși.

Printre primele preocupări, odată cu stabilirea căilor de comunicație, este aceea a refacerii locuințelor din centrele orășenești distruse. Dar, pentrucă nimic nu poate fi lăsat la voia întâmplării și pentrucă reconstrucția trebue făcută pe bazele urbanistice impuse de igienă, de soliditate și de estetică, se studiază efectiv cele mai practice metode spre a ridica acea „Cetate nouă", care să îndeplinească elementarele condiții de mai sus.

Aproape în toate țările lumii s'au ridicat proteste, propunându-se, și uneori înfăptuindu-se, mijloacele pentru remedierea condițiilor de viață în care muncitorimea orășenească era nevoită să trăiască în locuințe întunecoase, umede, înghesuite una într'alta, fără soare. Ideea de a îndepărta de orașe uzinele, fabricile, atelierele mari, câștigă din ce în ce mai mult teren.

Intr'un raport din Ianuarie 1944, Federația internațională de urbanistică arată că reconstrucția va fi problema dominantă de după război, nu numai pentru țările beligerante, dar chiar și pentru cele cari n'au luat parte directă la ostilități și cari vor putea profita de învățămintele războiului. Această problemă nu va putea fi rezolvată decât progresiv, dar planurile trebuesc făcute din vreme și în acest scop se cere să se facă proviziuni din experiența altora, să se înlesnească, pe baza materialului de comparație, adoptarea soluțiilor cele mai raționale, în general un strâns schimb de vederi între toți cei interesați, din specialitatea reconstrucției urbane din lumea întreagă.

In Germania s'a creat, încă din 1935, un oficiu special pentru „amenajarea spațiului". In Franța, Italia, Olanda, Elveția, s'au creat legi speciale de unificare și coordonare a tuturor măsurilor referitoare la înfrumusețarea orașelor, iar în Anglia s'a înființat un minister special care asigură directivele naționale cari privesc exploata-

(Continuare în pag. 2-a)

Catedrala din Rouen (Franța) după bombardarea ei de aviația anglo-americană

CUM SE DESFĂȘOARĂ LUPTELE PE FRONTUL DE INVAZIE

Berlin, 20 (Rador). — **Se dau următoarele amănunte cu privire la luptele depe frontul de invazie:**

La vest de Tilly sur Seulles, englezii și-au reînoit Luni pentru a treia oară încercarea de a înainta din regiunea Le Coursenay înspre șoseaua Caumont-Juvigny.

Ei au pregătit pentru acest atac foarte puternice forțe de infanterie și de tancuri.

Trupele germane au trecut imediat la contraatacuri. Ele au respins pe inamic pe bazele sale de plecare și au izolat în regiunea din fața liniilor proprii un grup de forțe britanice, având cam efectivul unui batalion, cu prilejul nimicirii cărora aproximativ 130 de prizonieri, printre care 10 ofițeri, au căzut în mâinile germanilor.

Și pierderile sângeroase ale englezilor au fost foarte mari.

Convoaie anglo-americane atacate de aviația germană în estuarul Senei și în Canalul Mânecii

Berlin, 20 (Rador). — **O știre a corespondentului special aerian în Franța de nord al Biroului internațional de informații, retransmisă de agenția „DNB" anunță:**

Formațiuni de avioane germane de luptă au atacat și în noaptea de Luni spre Marți fără întrerupere convoaiele invadatorilor în estuarul Senei și în Canalul Mânecii.

Un mare vas de transport, atins de o bombă de foarte mare calibru, a fost imobilizat și incendiat.

O ploaie de bombe, căzând în mijlocul altor vapoare, care navigau pe coasta Normandiei, a nimicit câteva vase de debarcare încărcate cu vehicule.

Acțiunea avioanelor de vânătoare a continuat în tot cursul zilei de Luni. Executând numeroase sboruri de recunoaștere, aceste aparate au sburat din zorii zilei asupra teatrului de luptă, fortând în diferite rânduri escadrilele de vânătoare și bombardierele americane să accepte lupta aeriană.

Formațiuni de avioane grele de bombardament au fost deasemeni atacate cu un deosebit succes.

După rapoartele sosite până acum, rezultatele zilei de Luni se soldează cu nimicirea a 29 avioane americane, dintre care 12 erau avioane de luptă.

❖

Berlin, 20 (Rador). — **Biroul internațional de informații anunță următoarea știre transmisă de agenția „D. N. B.":**

Intre orele 2 și 3 în dimineața zilei de Marți, tunurile grele germane au deschis focul pe coasta Canalului Mânecii asupra unui convoiu inamic, care se îndrepta spre vest.

In timpul tirului s'a observat un mare incendiu din care rezulta că convoiul fusese atins de proectile de mare calibru.

❖

Amsterdam, 20 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. transmite:

După cum anunță serviciul britanic de informații, primul general, care a condus în luptă trupele de debarcare nordamericane în Franța, a fost omorît.

El și-a găsit moartea în clipa când planorul pe care se afla s'a isbit de un copac.

ATACUL FORMAȚIUNILOR BLINDATE GERMANE DELA NORD DE CAUMONT

Berlin 20 (Rador). — **O știre a Biroului Internațional de Informații, retransmisă de Agenția D. N. B., anunță:**

In cursul luptelor desfășurate Luni la nord de Caumont, un atac britanic a fost zdrobit printr'un contraatac imediat al formațiunilor blindate germane.

Această reacțiune s'a produs atât de prompt, încât majoritatea trupelor britanice a căzut în mâinile germanilor.

Contraatacul german a străpuns cu mare iuțeală flancul adânc al britanicilor, astfel încât numai după câteva minute carele de luptă germane executau o mișcare de învăluire și se găseau în spatele unui batalion britanic, care după o scurtă luptă a fost obligat să se predea. Intregul stat major al batalionului, cu comandantul lui și 10 ofițeri, precum și 130 de soldați neînarmați, a căzut în mâinile germanilor. Restul formațiunilor a fost nimicit în lupte corp la corp.

Șapte care de luptă incendiate au rămas pe câmpul de bătălie și alte cinci au fost capturate neavariate de germani.

Operațiunile germane de curățire dela răsărit de estuarul Orne

Berlin, 20 (Rador). — **O știre a Biroului Internațional de Informații, retransmisă de agenția „D. N. B." anunță:**

Operațiunile de curățire întreprinsă de trupele germane la răsărit de estuarul Orne au continuat pe ziua de Luni să facă mari progrese în ciuda înverșunatei rezistențe britanice.

Pădurea dela sud de Bavent se găsește acum în întregime în mâinile germanilor.

Prizonierii capturați în acest sector fac parte din a 51-a divizie de infanterie engleză. După declarațiile lor, formațiunile britanice au suferit în deosebi din cauza tirului rapid al armelor automate germane.

Cea de a șasea divizie britanică aeroportată, care executase primul atac în sectorul Orne-Dives a fost aproape în întregime nimicită.

Lângă Tilly și Longraye, precum și la nord-est de Caumont, britanicii au reînceput Luni încercările lor în vederea străpungerii frontului german. Toate atacurile date de formațiuni noui sprijinite de un extrem de puternic foc de artilerie au fost respinse după mai multe ore de lupte crâncene. Numai la nord de Longraye, britanicii au părăsit 29 care de luptă, nimicite înaintea liniilor germane. Au fost aduse deasemenea mai multe atacuri, care au fost toate respinse.

Importante poziții servind drept baze de plecare pentru carele de luptă, descoperite în aceaș regiune de avioanele germane de recunoaștere, fac să se presupună că Marți americanii vor reîncepe eforturile lor pentru a câștiga teren, împingând dela Carentan spre vest și sud-vest.

ATITUDINEA TURCIEI

Ankara, 20 (Rador). — **Corespondentul agenției „D. N. B." transmite următoarea știre dată de Biroul Internațional de Informațiuni:**

Comentariile presei turcești cu privire la demisia d-lui Menemencioglu din postul de ministru al afacerilor străine al Turciei, dau instructive indicații asupra motivelor ce determină noua atitudine politică a Turciei.

In opinia publică turcă s'a remarcat în deosebi faptul că guvernul turc a crezut că trebue să trateze chestiunea trecerii vaselor germane prin Strâmtori, față de intransigența britanică, nu din punctul de vedere al neutralității, ci pe baza alianței Turciei cu Anglia.

In această ordine de idei, câteva declarații de regret apărute în presa turcă cu privire la demisia d-lui Menemencioglu, rezultând din această atitudine, sunt remarcabile, ele calificând pe fostul ministru al Turciei ca fiind un „diplomat îndemânatec". Ziarele recunosc în mod indirect că d. Menemencioglu a avut o mare parte în determinarea atitudinei Turciei în ultimii ani, atitudine care tindea a menține această țară în afara conflictului.

Ziarele turcești subliniază că, timp de ani îndelungați, aliații s'au declarat satisfăcuți de poziția-cheie pe care o reprezenta Turcia neutră. Astăzi, se vede că aliații nu mai consideră ca fiind suficientă această poziție auxiliară a Turciei și că ei voesc să tragă mai mari foloase ca până acum.

In această ordine de idei, deputatul turc Asimus a declarat că, fără îndoială, Turcia voește să mențină litera tratatului dela Montraux, deoarece știe că o îndepărtare dela această linie de conducere ar duce la o situație încurcată. Acum Turcia este lipsită de unul din cele mai mari prerogative internaționale ale sale ca gardiană neinfluențată a Strâmtorilor. In cercurile conducătoare din Ankara se recunoaște pe față că hotărîrea guvernului turc trebue să fie considerată ca „oportunistă".

Ziarul „Vatan" dă un comentariu interesant cu privire la acest punct de vedere, recunoscând pe față că „Turcia a luat în ultimul timp mai multe hotăriri care nu se sprijineau pe temeiurile dreptului uzual, ci cari erau rezultatul necesităților politice.

Ziarul citează în această privință hotărîrea guvernului turc în chestiunea exportului cromului în Germania.

Opinia publică simte deci foarte bine că, cu astfel de hotăriri, s'a produs o schimbare. Mai este încă speranța că guvernanții țării, prin astfel de mijloace, nu caută decât să câștige timp. Dacă guvernul turc a făcut să demisioneze un ministru de externe de toată nădejdea, pentru a realiza sacrificiile cele mai mari în favoarea aliantei cu Anglia, pare evident că el va face toate sforțările de a amâna momentul intrării integrale în război cerută, din ce în ce mai stăruitor, de către aliați. Observatorii turci, precum și cei care știu să-și dea seama de situație, nu pot desmînti privirile aruncate spre Uniunea Sovietică a cărei influență nu este încă stabilită, ceeace zugrăvește adevărata tragedie a soartei Turciei. Toți acești factori nedecisi influențează, respectiv influențau, hotărîrile deja luate, sau ce vor mai fi încă de luat de către Turcia. Nu trebue totuși să nu se recunoască faptul că conducătorii și poporul turc doresc, pe de o parte, ca războiul să se termine curând, iar pe de altă parte, ca Turcia să fie păzită, mai presus de toate, de orice ar putea să o târască a lua parte directă la război.

VICE-PREȘEDINTELE STATELOR UNITE IN DRUM SPRE MOSCOVA

Berlin, 20 (Rador). — *D. Wallace, vicepreședintele Statelor Unite, a schimbat planul inițial al călătoriei sale ce avea drept țel orașul Ciungking, și se găsește, după informații demne de încredere, în drum spre Moscova.*

In cercurile politice germane se pune în legătură această vizită la Moscova cu dorința Statelor-Unite de a obține dela guvernul sovietic cedarea bazei pentru aviația nordamericană în lupta acesteia împotriva Japoniei.

Este socotit ca fiind absolut sigur că Statele-Unite sunt gata să facă propuneri foarte concrete și foarte generoase în paguba Europei.

In această ordine de idei, declarațiile evazive pe cari d. Hull, șeful departamentului de stat nordamerican, le-a făcut ziariștilor cu privire la expulzarea din Statele-Unite a diplomaților finlandezi, vin să sprijine — după cum se subliniază la Berlin — teza că Statele-Unite înțeleg să dea Uniunii Sovietelor mână liberă în ce privește Finlanda.

D. Cordell Hull a declarat că nu poate da un „răspuns specific" cu privire la această expulzare, întrucât el ar avea consecințe în ce privește purtarea mai departe a războiului.

Pe de altă parte, se declară la Wilhelmstrasse ca răspuns la întrebare, că aci nu s'au primit informații din Helsinki, după care politica Finlandei s'ar desfășura în direcția în care au pretins știrile răspândite din Londra.

RÂNDURI PENTRU CEI PLECAȚI DE JOS

de GABRIEL ȚEPELEA

Se vorbește astăzi mai mult ca oricând de ridicarea economică și socială a poporului, de un alt nivel de viață pentru lumea celor nevoiași.

Un alt nivel nu poate fi însă realizat fără participarea elitelor intelectuale. Ori aici se impune să facem o constatare din cele mai triste: *numărul intelectualilor și funcționarilor ridicați din țărănime și pătura de jos a societății este infinit mai mare decât numărul celor proveniți din alte straturi.*

Ce-au făcut însă acești slujbași pentru lumea măruntă din care și-au luat sborul? Au fost solidari cu mâinile bătucite pe coarnele plugului ale părinților, au fost solidari cu sgura și sudorile părinților lor din fabrici, cari s'au sacrificat și i-au crescut visând un trai mai omenesc pentru odrasle? Nu! „Domnii" s'au integrat într'o nouă viață, aducându-și aminte de sat cel mult sentimental și în vacanțe, fără a căuta soluții practice de ridicarea lumii din care au plecat.

Intelectualii și slujbașii proveniți din păturile înstărite ar putea invoca scuza că nu cunoșteau direct realitățile, că nu veneau din mijlocul lor, deși în fond aceasta nu poate fi o scuză. Cei plecați dela țară, de lângă adierea reavănă a brazdei, de lângă opintirea de zi și noapte pentru o bucată de pâine și cei plecați din cartierele nevoiașe ale orașelor cunoșteau lupta pentru trai, cunoșteau nevoile părinților și fraților lor și trebuiau să se gândească la o îndreptare. *Aveau datoria*, cel puțin față de părinții lor, să se gândească, să lupte pentru un alt nivel de viață.

In epoca partidelor, un politician mai răsărit credea că și-a făcut din plin datoria față de lumea din care a plecat ridicând o biserică, o școală, din banii publici, în satul său în orașul său natal. Cu un gest izolat de danie, conștiința omului rotofeiu era narcotizată. Deacum nu mai avea datorii decât față de el însuși...!

S'a gândit cineva la o grupare spirituală a intelectualilor proveniți din popor cari, peste partide și împotriva lor, să fie solidari cu originea lor, cu traiul trudnicilor pălmași, cari, în meseria lor, în preocupările lor, să lupte, să ostenească pentru un trai mai omenesc al celor de jos? O asociație a feciorilor de țărani bunăoară, sinceră, entuziastă, neaservită niciunei politici, care să lupte pentru un

(Continuare în pag. 2-a)